

Reglament oficial del Continental

El continental és un joc de cartes a què es juga amb dos (o més) remenes angleses i en el que cal fer diferents combinacions, com ocorre en el gin rummy, el remigio, el chinchón o la canasta.

Una partida de continental es compon de set mans o jocs, havent de realitzar en cada una d'elles una combinació diferent de trios o escales, amb una més dificultat cada vegada.

Té les peculiaritats que la combinació a realitzar en cada mà és fixa i que es permet robar "de contra" (agafar fora del teu torn la carta del pou, si no està xafada).

Contingut

- Objectiu del joc	- Inici de la partida: sorteig de llocs i repartiment de cartes	- Final de la partida
- Jugadors	- Desenrotllament de la partida	- El comodí
- Tipus de remena	- Robar "de contra"	- Estratègies permeses
- Valor de les cartes	- Abaixar-se	- Variants al continental clàssic
- Combinacions: trios i escales	- Final del joc o mà	- Vocabulari específic
- Combinacions fixes i cartes a repartir		

Objectiu del joc

Ser el jugador amb menor nombre de punts al final de la partida. Per a això cal lligar les cartes en les combinacions establides per a cada joc i exposar-les, ja que les cartes que queden a la mà, combinades o no, són les que puntuen segons el seu valor.

Jugadors

De dos a quatre.

Juguen sempre individualment sense formar parelles ni equips.

Tipus de remena

El continental es juga amb dos remenes angleses, amb tres comodins per remena (encara que també es pot jugar amb només dos per remena). També s'admeten les de pòquer espanyoles.

Valor de les cartes

Comodí o jóker.....	50 punts
As.....	20 punts
Figures (rei, reina i jota).....	10 punts
Nombres (10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3 i 2).....	el seu valor

Combinacions: trios i escales

Les dos combinacions possibles són trios i escales.

Un trio són tres o més cartes del mateix nombre o lletra, sense importar el pal.

Una escala són quatre o més cartes consecutives del mateix pal, sense límit de cartes (és a dir, es poden repetir). No té principi ni fi: l'as pot ser la carta major, la carta menor o inclús intermèdia entre el dos i el rei. Quan cal fer diverses escales, totes elles poden ser del mateix pal (igual que pot haver-hi diversos trios del mateix nombre o lletra).

Combinacions fixes i cartes a repartir en cada joc o mà

En el continental clàssic es juguen set jocs o mans, de menor a més dificultat, repartint-se en cada un d'ells una carta més de les imprescindibles per a realitzar les combinacions d'eixa mà:

- 1.^a (TT): Dos trios. Es repartixen set cartes.
- 2.^a (TE): Un trio i una escala. Es repartixen huit cartes.
- 3.^a (EE): Dos escales. Es repartixen nou cartes.
- 4.^a (TTT): Tres trios. Es repartixen deu cartes.
- 5.^a (TET): Dos trios i una escala. Es repartixen onze cartes.
- 6.ª (ETE): Un trio i dos escales. Es repartixen dotze cartes.
- 7.ª (EEE): Tres escales. Es repartixen tretze cartes.

Inici de la partida: Sorteig de llocs i repartiment de cartes

Se sortegen els llocs, repartint una carta a cada jugador. Si a diversos jugadors els toquen cartes del mateix índex, desempaten entre ells (per a veure quin d'ells té major carta).

El jugador amb major carta serà el que comence a repartir. A la seua dreta s'assenta el que té la segona carta major, i així successivament, en sentit contrari a les agulles del rellotge. Este sentit és també el sentit de desenrotllament del joc.

El jugador que reparteix, abans de repartir, remenarà el muntó de cartes i el donarà a tallar al següent jugador. A continuació repartirà a cada jugador les cartes corresponents a la mà en joc, d'una en una, en sentit contrari a les agulles del rellotge, començant pel jugador a la seua dreta i acabant per ell mateix.

Després col·locarà la resta del manoll en el centre de la taula, col·locant junt amb ell la carta de dalt, boca per amunt, amb la que s'inicia el pou. Esta primera carta pot ser un comodí o qualsevol altra carta.

El jugador que comença a jugar és el que està a la dreta de què ha repartit, el que va tallar el muntó abans de repartir.

Desenrotllament de la partida

Al principi del seu torn el jugador ha d'agafar la carta boca per amunt del pou o la carta superior del muntó, una de les dos. A l'agafar la carta comença el torn d'eixe jugador.

Acaba el seu torn descartant-se d'una de les cartes de la seua mà, que deixarà sobre el pou, boca per avall si és l'última que li queda o boca per amunt si el joc continua. Una vegada que la carta toca el muntó de descartes o pou el jugador ha de deixar-la ací, sense poder canviar-la per una altra.

Les cartes del pou no es poden veure, excepte la superior.

Si un jugador pregunta a un altre quantes cartes li queden, este ha de respondre, sense mentir.

Robar "de contra"

Si el jugador al qual li toca no pren la carta del pou, podrà fer-ho qualsevol dels jugadors següents (pot robar-la de contra fins i tot el jugador que la va soltar), robant a més com a penalització la carta superior del muntó i sense soltar cap carta. Ha de fer-ho sempre abans de que es produïska el descarte i el consegüent canvi de torn, moment en el qual la carta que hi havia en el pou estarà trepitjada i ja mai es podrà robar, ni tan sols si algú agafara la carta descartada sobre ella.

Si la volen dos o més jugadors, se l'emporta el que jugador el torn del qual siga abans.

Abaixar-se

Durant el seu torn, el jugador que tinga les combinacions que corresponguen a la mà en curs pot posar-les sobre la taula, boca per amunt i separant unes combinacions d'unes altres, acció que rep el nom "d'abaixar-se". Les cartes baixades no es compten si un altre jugador tanca.

Una vegada baixat, el jugador pot col·locar cartes en qualsevol de les combinacions que hi haja sobre la taula, sempre que siga el seu torn.

Si li queda més d'una carta ha de continuar jugant amb elles fins a aconseguir col·locar-les en alguna de les combinacions baixades i tancar.

Una vegada que un jugador s'ha baixat correctament i ha passat el seu torn, no pot "pujar-se".

Final del joc o mà

Si a un jugador, una vegada s'ha baixat i ha col·locat totes les cartes possibles en les combinacions ja baixades, li queda només una carta, la posa sobre el pou o muntó de descartes boca per avall, tancant el joc o mà actual. Si eixa última carta també la pot col·locar en alguna combinació, pot fer-ho i tancar el joc igualment (en aquest cas pot posar el palmell de la seua mà sobre el muntó de descartes).

Quan un jugador es baixa i tanca en el mateix torn, obté -10 punts en eixa mà. Si es va abaixar en un torn anterior, obté 0 punts.

Els altres jugadors compten el valor de les cartes que els queden a la mà i l'apunten: davall del nom de cada jugador hi haurà una línia per a cada mà, que començarà identificant de quina mà es tracta (TT, TE, EE,...) i a continuació la puntuació d'eixa mà i la puntuació parcial fins a eixe moment de cada jugador, de manera que es pugui anar coneixent la classificació al final de cada mà.

A continuació s'arreglen les cartes i el torn de repartiment passa al jugador següent a què va repartir a la mà que acaba de concloure. El jugador al qual li toque ara repartir donarà les cartes que corresponguen a la nova mà, després de remenar i produir-se el tall del muntó, i així successivament totes les mans.

Final de la partida

A l'acabar l'última mà, el jugador que tinga menys punts acumulats serà el guanyador de la partida.

En cas d'empat entre diversos jugadors, el guanyador entre aqueixos jugadors serà el que més recentment haja guanyat una mà.

El comodí

El comodí, també anomenat jóker, és una carta especial que reemplaça a qualsevol altra de la remena.

En els tríos no hi ha límit de comodins, inclús pot construir-se un trio de comodins: la primera carta diferent d'un comodí que s'afija a eixe trio determinarà de què és.

En una escala no pot haver-hi dos comodins consecutius. Els comodins d'una escala ja baixada poden moure's en l'escala en què estan o a altres escales del mateix jugador, llevat que es quede alguna escala amb menys de quatre cartes o es col·loquen dos comodins junts. El comodí d'una escala pot canviar-se per la carta a què substituïx, havent d'emprar-se en eixe mateix moment en qualsevol escala del jugador que va baixar eixa escala, sempre que al realitzar-se el canvi no es col·loquen dos comodins consecutius. Si el comodí està lliure (en un dels extrems de l'escala) també es pot moure a una altra escala d'eixe jugador, sempre que l'escala no quede amb menys de quatre cartes.

Els comodins d'una escala són les úniques cartes que es poden moure una vegada baixades, sempre que complisquen les condicions del paràgraf anterior. La resta de cartes baixades queden fixes, sense possibilitat de ser mogudes o canviades per altres.

Estratègies permeses

Per a aconseguir l'objectiu del joc (ser el jugador amb menor nombre de punts al final de la partida) es poden emprar una sèrie d'estratègies no prohibides en el reglament, segons les circumstàncies de cada partida:

- Soltar comodins o cartes altes encara que estiguen col·locades, quan algú s'ha baixat i està a punt de tancar i enxampar-te amb totes les cartes a la teua mà.
- Soltar comodins o cartes col·locades, quan t'interessa que el següent jugador a tu tancament i enxampe als altres (per exemple perquè vagen guanyant per molts punts).
- Soltar cartes col·locades, quan no tens una altra que soltar i no t'interessa soltar una que et serveix a tu intentant robar-la de contra (t'arrisques al fet que la vulga un altre dels jugadors i te la lleve).
- Soltar totes les cartes altes, per a intentar acabar el joc amb el menor nombre de punts possible, quan es tenen molt males cartes o quan es va al capdavant a molts punts dels altres.
- Robar molt de contra quan es tenen molt males cartes, per a intentar baixar-se com més prompte millor.
- Baixar-se i no col·locar en les baixades totes les cartes possibles, per a esperar i col·locar totes les que queden d'una vegada (quan es vol enxampar amb totes a algun jugador que espera fins que et queda una).

Variants al continental clàssic

Al principi d'una partida es pot establir el jugar a alguna d'aquestes variants o el prohibir alguna estratègia concreta, sempre de mutu acord entre tots els jugadors:

- Supercontinental: S'afigen cinc nous jocs o mans: TTTT, TTTE, TTEE, EEET i EEEE. En cada una d'eixes mans es repartixen 13, 14, 15, 16 i 17 cartes respectivament.
- Afegir a l'inici dos nous jocs: T i E, repartint-se 4 i 5 cartes respectivament.
- Permetre tancar amb cartes en la mà, sempre que sumen cinc punts o menys.
- Només permetre tancar amb -10 (baixar-se i tancar al mateix temps), en tots els jocs o només en l'últim.
- Obligar que les escales en EE, ETE o EEE siguen de pals distints i que els tríos de TT, TTT o TET siguen de nombres o lletres distints.
- Canviar el valor del -10 segons el joc: -10 en TT, -20 en ET, -30 en EE, i així fins a -70 en EEE.
- Atorgar -50 punts a què es baixa i tanca en el mateix torn.
- Atorgar -50 punts a què tanca col·locant totes les seues cartes, sense que li quede una per a tancar.
- Canviar el valor assignat a les cartes: cinc punts a totes les cartes amb índexs entre el 2 i el 7; deu punts als huits, nous, deus i figures; vint als ases, i cinquanta als comodins.
- No permetre a cada jugador robar de contra més de tres vegades per ronda.
- No permetre que la primera carta del pou siga un comodí (si es dona el cas, canviar-la per una altra).
- Jugar sense comodins.
- Jugar considerant com a comodins els doses rojos, a més dels propis comodins.

Vocabulari específic

- **Abaixar-se o abatre:** Mostrar les combinacions de cartes que corresponen al joc en curs i deixar-les exposades sobre la taula.
- **Bruta:** La combinació feta utilitzant algun comodí.
- **Carta de castic:** Carta extra que prenga el jugador que robe fora del seu torn.
- **Combinar o lligar:** Agrupar les cartes en tríos o en escales, segons el que toque en cada joc.
- **Cors:** Un dels pals de la remena anglesa. El seu símbol és un cor, de color roig.
- **Descartar-se:** Tirar una carta al pou un jugador a l'acabar el seu torn.
- **Diamants:** Un dels pals de la remena anglesa. El seu símbol és un rombe, de color roig.
- **Escala:** Sèrie de quatre o més cartes consecutives del mateix pal.
- **Figures:** Els reis, reines i jotes.
- **Mà (d'un jugador) o simplement "la seua mà":** Conjunt de cartes que un jugador té en la seua mà durant el joc.
- **Mà o joc:** Cada un dels jocs que componen la partida de continental.
- **Mona:** El comodí o jóker.
- **Muntó de cartes o simplement "el muntó":** Conjunt de cartes boca per avall del que es repartixen les cartes al principi del joc o mà i del que van robant els jugadors quan els toque en el seu torn o de contra.
- **Neta:** La combinació feta sense utilitzar cap comodí.
- **Piques:** Un dels pals de la remena anglesa. El seu símbol és una llança, de color negre.
- **Pou o muntó de descartes:** Conjunt de cartes boca per amunt format pels successius descartes dels jugadors.
- **Pujar-se:** Retornar les cartes baixades a la mà del jugador, anul·lant la baixada. Pot succeir abans que passe el torn del jugador que s'ha baixat, bé perquè hi haja algun error en les seues combinacions o perquè s'haja penedit i vulga esperar més abans de baixar-se.
- **Robar "de contra" o castigar-se:** Robar el descart d'un altre jugador fora del propi torn.
- **Ronda:** Torns transcorreguts des que li toca al jugador que va començar la mà fins que li torna a tocar novament.
- **Tancar o anar-se'n:** Acabar una mà o joc, al quedar-se un jugador sense cartes en la mà.
- **Trévol:** Un dels pals de la remena anglesa. El seu símbol és un trévol de tres fulles, de color negre.
- **Trio:** Grup de tres o més cartes amb el mateix nombre o índex.
- **Xafar:** Posar una carta damunt del muntó de descartes quan este té alguna carta.